

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 85

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2015 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.5. — Ordin al ministrului apărării naționale privind organizarea și funcționarea sistemului de sprijin al familiilor personalului din Ministerul Apărării Naționale care participă la acțiuni militare	6–10
ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
5. — Hotărâre pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România în anul 2015	11
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
1. — Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 9/2014 privind eliberarea Avizului de practică temporară/ ocazională a profesiei pentru medicii străini	11
REPUBLICĂRI	
Legea farmaciei nr. 266/2008	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1**

din 14 ianuarie 2015

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene, obiecție formulată de Președintele României, domnul Traian Băsescu, la data de 11 decembrie 2014.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.892 din 12 decembrie 2014 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.302A/2014.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** se arată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 cuprinde un articol — respectiv art. IV — care a fost introdus în legea menționată în urma formulării unei cereri de reexaminare a legii de către Președintele României; or, acest text nu are legătură nici cu aspectele ridicate prin cererea de reexaminare și nici cu obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 din moment ce acesta modifică o altă ordonanță, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

4. În consecință, autorul sesizării apreciază că modificarea și completarea unui alt act normativ decât cel care făcea obiectul de reglementare al legii în forma inițială, cu ocazia reexaminării, constituie o practică neconstituțională. În acest sens este invocată Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008, prin care Curtea a statuat că autoritatea legiuitoare se poate pronunța, cu ocazia reexaminării legilor la cererea Președintelui României, asupra textelor cuprinse în cererea de reexaminare și a celor care au legătură cu acestea dacă este necesară corelarea tehnico-legislativă a dispozițiilor din lege. Or, în cazul de față, se constată că între aspectele solicitate prin cererea de

reexaminare și conținutul art. IV nu există nicio legătură care să justifice o astfel de practică legislativă.

5. De asemenea, se arată că introducerea acestui text legal de către Camera decizională, fără dezbateră și votul prealabil al acestei modificări de către prima Cameră sesizată, contravine art. 76 alin. (2) din Constituție, precum și principiului bicameralismului. Mai mult, art. IV din lege, introdus ca amendament cu ocazia reexaminării, vizează un alt act normativ și o altă situație juridică decât cele care făceau obiectul legii inițiale, astfel că „el capătă natura juridică a unei propuneri legislative, care, în acest caz, ar fi adoptată cu încălcarea prevederilor art. 74 din Constituție”. Or, adoptarea unei propuneri legislative pe calea amendării proiectelor cu ocazia reexaminării, fără dezbateră și adoptarea sa de către ambele Camere ale Parlamentului, încalcă atât principiul bicameralismului, cât și dreptul constituțional al Președintelui României de a solicita reexaminarea legilor înainte de promulgare, conform art. 77 alin. (2) din Constituție.

6. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 2/81 din 9 ianuarie 2015, punctul său de vedere, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. În acest sens se arată că Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 a fost completată, prin introducerea art. 11, anterior reexaminării Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013, iar această completare a fost menținută și în urma dezbaterii cererii de reexaminare formulate de către Președintele României. Așadar, contrar susținerilor autorului obiecției de neconstituționalitate, această completare a legii nu a fost realizată în urma cererii de reexaminare, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 74, art. 76 alin. (2) și art. 77 alin. (2) din Constituție.

8. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

10. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene. Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că textul criticat punctual, care ar imprima un caracter neconstituțional întregii legi, îl reprezintă art. IV al legii, care are următorul cuprins:

„După articolul 1 al Ordonanței Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 298/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) Nu poate dobândi calitatea de operator autorizat/agent împuternicit și nu poate efectua înregistrarea formularelor de aviz de înscriere în A.E.G.R.M. persoana care este parte în contractul/operațiunile asimilate care stă/stau la baza înscrierii sau în avizul de înscriere, după cum urmează:

- a) operatorul autorizat și/sau agentul împuternicit al acestuia;
- b) societatea comercială la care operatorul autorizat și/sau agentul împuternicit al acestuia dețin participații ori care este controlată, indirect, de operatorul autorizat și/sau agentul împuternicit al acestuia;
- c) asociația sau fundația constituită de operatorul autorizat/agentul împuternicit al acestuia.

(2) Înțelegerile dintre operatori sau agenți privind înregistrarea exclusivă și reciprocă în A.E.G.R.M. sunt considerate practici anticoncurențiale și sunt interzise.»

11. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 74 privind inițiativa legislativă, art. 76 alin. (2) cu privire la adoptarea legilor ordinare și art. 77 alin. (2) privind reexaminarea legii. Curtea constată că referirea la art. 74 din Constituție are în vedere de fapt o chestiune care ține de obiectul de reglementare al actului normativ, astfel încât, în realitate, autorul obiecției vizează art. 1 alin. (5), art. 74 alin. (3) și (5) și art. 115 alin. (7) din Constituție cu referire la Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, art. 76 alin. (2) cu privire la adoptarea legilor ordinare este invocat în contextul principiului bicameralismului, astfel încât, cu privire la acest aspect, ca și norme de referință, Curtea va reține atât art. 76 alin. (2), cât și art. 61 alin. (2) din Constituție. Așadar, Curtea urmează să rețină ca norme de referință invocate dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 74 alin. (3) și (5) și art. 115 alin. (7) din Constituție, pe de o parte, și art. 61 alin. (2) coroborat cu art. 76 alin. (2), precum și art. 77 alin. (2) din Constituție, pe de altă parte.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

12. Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba despre o lege adoptată și nepromulgată încă, cât și sub aspectul

titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind semnată de Președintele României în funcție, domnul Traian Băsescu, la data formulării sale.

(2) Analiza pe fond a obiecției de neconstituționalitate

(2.1.) *Procesul legislativ al Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013*

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 24 decembrie 2013, a instituit prin art. I un nou termen de 180 de zile, calculat de la data intrării în vigoare a acestui act normativ, pentru finalizarea situației terenurilor agricole, cu sau fără investiții, și forestiere, aflate în domeniul public sau privat al statului ori, după caz, al unității administrativ-teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pe fiecare unitate administrativ-teritorială, având în vedere iminența împlinirii termenului inițial prevăzut de Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 18 mai 2013, respectiv a celui de 180 de zile de la data constituirii Comisiei locale pentru inventarierea terenurilor. Așadar, termenul reglementat prin ordonanța de urgență urma să expire începând cu 22 iunie 2014. Art. II al aceleiași ordonanțe de urgență a prorogat alte două termene cuprinse în Legea nr. 165/2013, respectiv cele prevăzute de art. 10 alin. (1) privitor la termenul în care Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară va realiza, pentru fiecare județ și la nivel național, situația comparativă a cererilor și disponibilului de teren, și de art. 20 alin. (4) privitor la termenul în care Agenția Domeniilor Statului publică pe pagina sa de internet și transmite Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților lista imobilelor din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, administrat de Agenția Domeniilor Statului. În fine, art. III din ordonanța de urgență analizată a prorogat termenul în care casele de asigurări sociale transmit Agenției Naționale de Administrare Fiscală o copie a titlurilor în care sunt individualizate contribuțiile sociale, termen inițial fixat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, și, ulterior, prorogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru prorogarea unui termen, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 28 iunie 2013.

14. Pe data de 24 iunie 2014, Parlamentul a adoptat legea de aprobare a acestei ordonanțe de urgență, care, printre alte modificări și completări operate în privința ordonanței de urgență, prelungea termenul inițial cuprins în art. I al ordonanței de urgență cu încă 90 de zile, deși se împlinise pe data de 21 iunie 2014. Această formă a legii adoptate conținea art. III, articol care reglementa soluția legislativă cuprinsă în actualul

art. IV. Cu privire la art. III al legii, Curtea reține că acesta a fost introdus în cuprinsul proiectului de lege printr-un amendament adoptat de către Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților la data de 16 iunie 2014, iar Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a adoptat legea în această formă la data de 24 iunie 2014.

15. Pe data de 10 iulie 2014, Președintele României a formulat o cerere de reexaminare, arătând că termenul pentru finalizarea situației terenurilor agricole expirase, astfel încât acesta nu putea fi prelungit, în caz contrar încălcându-se art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la principiul neretroactivității.

16. Pe data de 25 noiembrie 2014, Parlamentul a adoptat legea de aprobare a ordonanței de urgență și, totodată, a admis solicitările Președintelui României astfel cum ele au fost formulate în cererea de reexaminare, a eliminat dispoziția referitoare la prelungirea termenului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2013 și a realizat corelările legislative necesare ca urmare a adoptării cu întârziere a legii. Curtea constată, pe de o parte, că Senatul — ca primă Cameră sesizată — a respins cererea de reexaminare a legii formulate de Președintele României, menținând forma legii adoptată de către Camera Deputaților la data de 24 iunie 2014, și, pe de altă parte, că textul cuprins în art. III a fost menținut și a devenit, în urma renumerotării articolelor din lege, art. IV, cuprinzând aceeași soluție legislativă.

17. Pe data de 11 decembrie 2014, Președintele României a formulat prezenta obiecție de neconstituționalitate, considerând că art. IV a fost introdus în cadrul procedurii de reexaminare a legii.

(2.2.) Analiza constituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 în raport cu art. 77 alin. (2) din Constituție

18. Curtea constată că întreaga critică de neconstituționalitate are la bază o eroare de apreciere a Președintelui României cu privire la derularea procedurii legislative. Acesta apreciază că soluția legislativă cuprinsă în art. IV a fost introdusă în faza de soluționare a cererii de reexaminare a legii, și anume după 10 iulie 2014. Totuși, acesta pornește de la o premisă falsă, întrucât soluția legislativă cuprinsă în momentul de față în art. IV era reglementată la un moment anterior formulării cererii de reexaminare, aceasta regăsindu-se în art. III al legii în forma sa inițială. Ca urmare a admiterii cererii de reexaminare și a renumerotării articolelor cuprinse în lege, art. III a devenit art. IV, cu menținerea în formă identică a soluției legislative inițiale.

19. În aceste condiții, Curtea constată că întreaga critică de neconstituționalitate raportată la art. 77 alin. (2) din Constituție nu are niciun fundament în fapt sau în drept și urmează a fi respinsă ca atare.

(2.3.) Analiza constituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 în raport cu art. 61 alin. (2) și art. 76 alin. (2) din Constituție

20. În privința criticilor cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 61 alin. (2) și art. 76 alin. (2) din Constituție cu referire la principiul bicameralismului, Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului (a se vedea, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, sau

Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012). Aceste criterii esențiale cumulative sunt, pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații deosebite, semnificativ diferite, între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

21. Din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a proiectului de lege depus de Guvern, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a formei legii adoptate de cele două Camere ca urmare a cererii de reexaminare formulate, Curtea constată că modificările operate inițial de către Camera Deputaților au fost însușite, în mod implicit, de Senat, care a adoptat legea în aceeași formă ca urmare a formulării cererii de reexaminare de către Președintele României (a se vedea, în acest sens, paragraful 16). În consecință, Curtea constată că legea analizată nu încalcă principiul bicameralismului, respectiv art. 61 alin. (2) și art. 76 alin. (2) din Constituție.

(2.4.) Analiza constituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 în raport cu art. 1 alin. (5), art. 74 alin. (3) și (5) și art. 115 alin. (7) din Constituție

22. Cu privire la criticile care vizează art. 1 alin. (5), art. 74 alin. (3) și (5) și art. 115 alin. (7) din Constituție, Curtea constată că autorul obiecției de neconstituționalitate se referă la încălcarea acestor texte constituționale prin prisma faptului că art. IV din legea supusă analizei Curții nu putea fi integrat în conținutul normativ al acestei legi de aprobare a ordonanței de urgență, întrucât obiectul de reglementare al acestora diferă în mod esențial, astfel încât promovarea de către senatori sau deputați a soluției legislative cuprinse în acest articol trebuia realizată pe calea unei propuneri legislative distincte.

23. Potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic”. În lipsa unor dispoziții generale ale legii care să orienteze reglementarea, obiectul acesteia este dat chiar prin titlu (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014). În cauza de față, Curtea constată că titlul legii este cel care califică obiectul său de reglementare, și anume Lege de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013, ceea ce înseamnă că, potrivit art. 115 alin. (7) din Constituție, pe de o parte, ordonanța de urgență ar urma să înceteze să mai fie un act normativ de sine stătător și să devină, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, act normativ cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea sa de către Guvern (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, Decizia nr. 1.039 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 august 2009, sau Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014), iar, pe de altă parte, legea astfel adoptată va viza numai obiectul de

reglementare al ordonanței de urgență și măsurile conexe, de corelare sau de politică legislativă, ce au legătură cu domeniul astfel determinat. În consecință, o atare lege fie aprobă pur și simplu ordonanța de urgență, fie aprobă ordonanța de urgență, cu modificarea, completarea, abrogarea sau chiar suspendarea unor dispoziții ale acesteia; în ambele cazuri însă legiuitorul este competent să adopte măsuri de corelare a soluțiilor legislative preconizate cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației. De altfel, în privința celor anterior expuse, sunt aplicabile *mutatis mutandis* prevederile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, potrivit căruia „*evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problematică, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente*”.

24. În sensul celor de mai sus, Curtea reține că legea analizată are drept obiect de reglementare aprobarea unei ordonanțe de urgență adoptate **în domeniul restituirii**, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și **pentru prorogarea unui termen** prevăzut inițial prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011, și, ulterior, prorogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2013, respectiv termenul în care casele de asigurări sociale transmit Agenției Naționale de Administrare Fiscală o copie a titlurilor în care sunt individualizate contribuțiile sociale, fiind astfel fixat în mod clar și neechivoc obiectul său de reglementare. În consecință, legea de aprobare a ordonanței de urgență putea să reglementeze numai în privința domeniilor anterior enunțate și, eventual, să asigure măsurile conexe de corelare sau de politică legislativă necesare pentru realizarea obiectului său propriu de reglementare.

25. Așadar, Curtea constată că titlul legii nu se referă la modificarea Ordonanței Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, publicată în

27. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că prevederile art. IV din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2013 pentru instituirea unui nou termen în care să se finalizeze situația prevăzută la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru prorogarea unor termene sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind organizarea și funcționarea sistemului de sprijin al familiilor personalului din Ministerul Apărării Naționale care participă la acțiuni militare

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Sprijinul familiilor personalului armatei care participă la acțiuni militare, așa cum sunt acestea definite în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *sprijin familial*, reprezintă ansamblul de măsuri și acțiuni realizate unitar în scopul ajutorării militarilor și familiilor acestora pentru depășirea unor situații deosebite.

Art. 2. — În funcție de tipul de acțiuni militare la care participă personalul armatei, sprijinul familial este structurat astfel:

a) ca parte componentă a procesului de pregătire și executare a misiunilor prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, pentru familiile personalului armatei care participă la astfel de misiuni;

b) ca măsură de sprijin social acordată în urma rănilor, dobândirii unor afecțiuni fizice sau psihice ori decesului, pentru familiile personalului armatei care a participat la misiuni pentru contracararea și limitarea efectelor acțiunilor teroriste, de poliție aeriană și de intervenție cu nave, precum și la alte misiuni cu potențial ridicat de risc, stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, desfășurate pe teritoriul statului român.

Art. 3. — În sensul prezentului ordin, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *personalul participant* — personalul armatei care participă la misiuni în afara teritoriului statului român;

b) *structura participantă* — detașamentul/formațiunea/subunitatea independentă/unitatea/structura constituită temporar care participă la misiuni în afara teritoriului statului român;

c) *familie* — soția/soțul, copiii și părinții personalului participant aflați în întreținerea legală a acestuia.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea sistemului de sprijin al familiilor personalului din Ministerul Apărării Naționale care participă la misiuni în afara teritoriului statului român

Art. 4. — Pentru personalul armatei care participă la misiuni în afara teritoriului statului român sprijinul familial reprezintă ansamblul de măsuri și acțiuni realizate unitar în scopul ajutorării personalului și a membrilor familiilor acestora pentru a se adapta la schimbările și solicitările provocate de pregătirea misiunii, executarea acesteia și reintegrarea în familie/comunitate după întoarcerea din misiune, precum și pentru depășirea unor situații deosebite.

Art. 5. — (1) Sprijinul familial funcționează în perioada de pregătire, pe timpul executării misiunii și pe o durată de 3 luni de la revenirea în țară.

(2) În situația în care, pe timpul executării misiunii, personalul participant a fost rănit, a dobândit alte afecțiuni fizice sau psihice ori a decedat, activitățile de sprijin familial se derulează în conformitate cu prevederile actelor normative privind recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, precum și cu celelalte reglementări interne în vigoare.

Art. 6. — Sistemul de sprijin familial cuprinde resursele umane, financiare și materialele planificate și utilizate de către structurile responsabile în desfășurarea activităților pentru realizarea sprijinului familial.

Art. 7. — Sistemul de sprijin familial urmărește îndeplinirea următoarelor obiective:

a) asigurarea informațiilor generale privind desfășurarea misiunii;

b) sprijinirea pregătirii personalului participant și a familiilor acestuia pentru acomodarea cu implicațiile participării la misiune;

c) sprijinirea familiilor personalului participant pentru depășirea unor situații deosebite, inclusiv prin facilitarea accesării unor servicii care se asigură din alte surse guvernamentale/negvernamentale;

d) informarea familiilor despre situația personalului participant, pe timpul cât acesta se află în misiune;

e) facilitarea comunicării între personalul participant și familia acestuia pe timpul desfășurării misiunii;

f) susținerea moralului personalului participant și al familiilor acestuia;

g) asigurarea, la cerere, a unor servicii de informare cu privire la drepturile personalului la începerea, pe timpul și după executarea misiunii, de consiliere psihologică, socială, religioasă ori de altă natură pentru rezolvarea unor probleme cu care se confruntă familia personalului participant;

h) realizarea cooperării cu instituții guvernamentale și neguvernamentale pentru desfășurarea activităților specifice de sprijin familial;

i) dezvoltarea, în rândul membrilor familiei personalului participant, a sentimentului apartenenței la comunitatea militară.

Art. 8. — La organizarea și desfășurarea activităților de sprijin familial pot participa și voluntari.

Art. 9. — Pentru îndeplinirea obiectivelor sistemului de sprijin familial, la nivel instituțional se constituie următoarele structuri/se stabilesc următoarele responsabilități:

a) la nivelul Ministerului Apărării Naționale — Comisia centrală de sprijin familial;

b) la nivelul Statului Major al Forțelor Terestre — comisie de sprijin familial;

c) la nivelul celorlalte categorii de forțe ale armatei/similare, comandamentelor și diviziilor/similare — un responsabil și un înlocuitor pe linia sprijinului familial, numiți prin ordin de zi pe unitate;

d) la nivelul brigăzilor/similare — un responsabil pe linia sprijinului familial, care este loțiitorul comandantului;

e) la nivelul structurii participante — comitet de sprijin familial.

Art. 10. — (1) Comisia centrală de sprijin familial, denumită în continuare *Comisia*, se compune din:

a) președinte: secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului;

b) vicepreședinte: loțiitorul șefului Statului Major General;

c) membri: loțiitorul directorului general al Direcției generale de informații a apărării, loțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Terestre, loțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, loțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, loțiitorul comandantului Comandamentului logistic întrunit, loțiitorul comandantului Comandamentului comunicațiilor și informaticii, loțiitorul șefului Direcției personal și mobilizare, loțiitorul comandantului Comandamentului forțelor întrunite și șeful Direcției calitatea vieții personalului.

(2) Comisia are următoarele atribuții:

a) coordonează, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, îndeplinirea obiectivelor sistemului de sprijin familial și modul de aplicare a prezentului ordin;

b) aprobă Planul cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale;

c) înaintează propuneri organelor de decizie pentru rezolvarea problemelor din domeniul său de responsabilitate și pentru elaborarea/completarea/modificarea de acte normative

care să vină în sprijinul personalului participant și al familiilor acestuia;

d) participă, prin reprezentanții săi desemnați, la activitățile de informare și educare instituțională organizate în țară, precum și la diverse întâlniri organizate cu personalul participant pe timpul executării misiunii în afara teritoriului statului român.

(3) Direcția calitatea vieții personalului asigură secretariatul Comisiei.

(4) Modul de funcționare a Comisiei și atribuțiile secretariatului se prevăd în regulamentul Comisiei, care se elaborează de către secretariatul acesteia în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin și se aprobă cu majoritate simplă, în prima ședință a Comisiei.

Art. 11. — (1) În scopul coordonării și monitorizării, la nivel central, a activităților de informare și educare instituționalizată se elaborează Planul cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale, al cărui model se aprobă de către Comisie.

(2) Planul prevăzut la alin. (1) se elaborează anual, în luna decembrie, pentru anul următor, de către secretariatul Comisiei, sub coordonarea vicepreședintelui, se aprobă de către Comisie, se semnează de președinte și se trimite, în extras, categoriilor de forțe ale armatei/similare și comandamentelor.

(3) Pentru actualizarea planului prevăzut la alin. (1), modificările survenite ulterior aprobării acestuia se comunică secretariatului Comisiei cu cel puțin 10 zile lucrătoare înaintea perioadei la care au fost planificate inițial.

Art. 12. — (1) Comisia de sprijin familial constituită la nivelul Statului Major al Forțelor Terestre are următoarea componență:

a) președinte: loțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Terestre;

b) vicepreședinte: șeful resurselor;

c) membri: șefii structurilor de personal, logistică, operații, comunicații și informatică, asistență medicală, cooperare civili-militari, asistență religioasă, asistență psihologică, relații publice și consilierul pentru maiștri militari și subofițeri al șefului Statului Major al Forțelor Terestre.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) are următoarele atribuții:

a) coordonează, la nivelul forțelor terestre, îndeplinirea obiectivelor sistemului de sprijin familial și modul de aplicare a prezentului ordin;

b) înaintează Comisiei propuneri pentru elaborarea Planului cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale;

c) înaintează propuneri pentru rezolvarea problemelor din domeniul său de responsabilitate și pentru elaborarea/completarea/modificarea actelor normative specifice care să vină în sprijinul personalului participant și al familiei acestuia;

d) sprijină organizarea și desfășurarea activităților de informare și educare instituțională în cadrul structurilor subordonate;

e) prezintă, trimestrial, președintelui Comisiei rapoarte de informare asupra activităților desfășurate și propuneri pentru îmbunătățirea activității de sprijin familial;

f) participă, prin reprezentanții săi desemnați, la activitățile de informare și educare instituțională organizate în țară, precum și la diverse întâlniri organizate cu personalul participant pe timpul executării misiunii în afara teritoriului statului român.

(3) Președintele comisiei prevăzute la alin. (1) stabilește structura/microstructura proprie care asigură secretariatul acesteia.

(4) Modul de funcționare a comisiei prevăzute la alin. (1) și atribuțiile secretariatului se prevăd în regulamentul comisiei, care se elaborează de către secretariatul acesteia în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin și se aprobă cu majoritate simplă, în prima ședință a comisiei.

Art. 13. — Responsabilul pe linia sprijinului familial de la nivelul celorlalte categorii de forțe ale armatei/similare, al comandamentelor, diviziilor/similare și brigăzilor/similare are următoarele atribuții:

a) înaintează secretariatului Comisiei/responsabilului pe linia sprijinului familial de la eșalonul superior propuneri pentru elaborarea Planului cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale;

b) coordonează îndeplinirea obiectivelor sistemului de sprijin familial la nivelul structurii din care face parte;

c) sprijină organizarea și desfășurarea activităților de informare și educare instituțională în cadrul structurilor subordonate;

d) înaintează, trimestrial, Comisiei/responsabilului pe linia sprijinului familial de la eșalonul superior rapoarte de informare asupra activităților desfășurate și propuneri pentru îmbunătățirea activității de sprijin familial.

Art. 14. — Responsabilul pe linia sprijinului familial asigură completarea cu personal de specialitate a locurilor vacante în cadrul comitetelor de sprijin familial.

Art. 15. — (1) Comitetul de sprijin familial se înființează la nivelul structurii participante, prin ordinul de pregătire privind participarea la misiune, din personalul care rămâne în țară și se compune din:

a) președinte: militarul desemnat de comandantul unității să exercite conducerea structurii rămase în țară;

b) membri: reprezentanți ai microstructurilor de personal, logistică, operații, comunicații și informatică, asistență medicală, asistență juridică, asistență psihologică, asistență religioasă și relații publice, precum și persoanele de legătură din unitățile de unde provine personalul care completează structura participantă, în situația în care acesta reprezintă mai mult de 10% din totalul personalului participant;

c) secretar: un ofițer/subofițer desemnat de președintele comitetului.

(2) În cazul în care, pentru domeniile prevăzute la alin. (1) lit. b), structura participantă nu dispune de personal de specialitate propriu, acesta se solicită de la eșaloanele superioare prin responsabilul pe linia sprijinului familial.

(3) Comitetul de sprijin familial are următoarele atribuții:

a) elaborează și supune aprobării comandantului structurii participante propunerile care se trimit eșalonului superior pentru elaborarea Planului cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale;

b) elaborează, supune aprobării comandantului și pune în aplicare Planul de sprijin al familiilor militarilor participanți la misiuni în afara teritoriului statului român, în conformitate cu obiectivele sistemului de sprijin familial;

c) participă la organizarea și desfășurarea activităților de informare și educare instituțională planificate înainte și după sosirea din misiune a structurii participante;

d) organizează și desfășoară activitățile de informare și educare instituțională planificate pe timpul executării misiunii de către structura participantă;

e) acordă sprijin, la cerere, membrilor familiilor personalului participant pentru rezolvarea unor probleme specifice care pot apărea pe timpul misiunii, inclusiv prin facilitarea accesării unor servicii care se asigură din alte surse guvernamentale/negvernamentale;

f) asigură, împreună cu comandantul structurii participante, instruirea și consilierea membrilor Grupului voluntar de sprijin familial cu privire la responsabilitățile ce le revin și asupra modului de îndeplinire a acestora;

g) asigură sprijin pentru activitățile Grupului voluntar de sprijin familial;

h) întocmește tabelul cu datele de contact ale familiilor personalului participant, inclusiv ale persoanelor de legătură cu familia personalului din alte unități militare care completează structura participantă, și îl pune la dispoziția Grupului voluntar de sprijin familial;

i) desfășoară întâlniri, ori de câte ori este nevoie, cu membrii Grupului voluntar de sprijin familial pentru stabilirea modalităților de rezolvare a situațiilor deosebite intervenite în cadrul familiilor;

j) înaintează, trimestrial, responsabilului pe linia sprijinului familial de la eșalonul superior rapoarte de informare asupra activităților desfășurate și propuneri pentru îmbunătățirea activității de sprijin familial.

Art. 16. — Comandantul structurii participante are următoarele responsabilități pe linia sprijinului familial:

a) coordonează îndeplinirea obiectivelor sistemului de sprijin familial la nivelul structurii participante;

b) înaintează eșalonului superior propuneri pentru elaborarea Planului cu activitățile de informare și educare instituțională organizate pe linia sprijinului familial în Ministerul Apărării Naționale;

c) aprobă Planul de sprijin al familiilor militarilor participanți la misiuni în afara teritoriului statului român și coordonează îndeplinirea acestuia;

d) planifică și organizează activitățile de informare și educare instituțională care se desfășoară înainte și după sosirea din misiune;

e) dispune consemnarea în ordinul de zi pe unitate a persoanelor din Grupul voluntar de sprijin familial înființat pe lângă structura participantă, în situația în care acesta se constituie;

f) instruește și îi consiliază pe membrii Comitetului de sprijin familial și pe cei ai Grupului voluntar de sprijin familial cu privire la responsabilitățile ce le revin înainte, pe timpul și după sosirea din misiune a personalului, precum și asupra modului de îndeplinire a acestora;

g) sprijină activitatea Comitetului de sprijin familial și a Grupului voluntar de sprijin familial.

Art. 17. — În perioada de pregătire a misiunii, cu cel puțin 60 de zile înainte de dislocare, pe lângă fiecare structură participantă, se poate constitui, cu sprijinul comandantului acesteia, Grupul voluntar de sprijin familial, format din membrii familiilor personalului participant.

Art. 18. — Grupul voluntar de sprijin familial participă la:

a) asigurarea dezvoltării și menținerii unor canale de comunicare oficiale, între comanda structurii participante și familia personalului participant, precum și menținerea nivelului de informare reciprocă;

b) menținerea echilibrului emoțional al membrilor familiilor personalului participant și creșterea capacității de adaptare la implicațiile participării la misiune;

c) identificarea nevoilor membrilor familiilor personalului participant, solicitarea de sprijin instituțional și urmărirea ca măsurile de sprijin să ajungă la aceștia;

d) sprijinirea reciprocă în rezolvarea unor probleme ce pot apărea în cadrul familiilor personalului participant;

e) creșterea camaraderiei și generarea unei stări pozitive de încredere în rândul personalului participant și membrilor familiilor acestuia.

Art. 19. — Grupul voluntar de sprijin familial este condus de un consiliu de conducere compus din minimum 3 membri, ales din rândul membrilor săi.

Art. 20. — Activitățile Grupului voluntar de sprijin familial pot fi susținute financiar prin donații/sponsorizări primite în condițiile legii.

Art. 21. — (1) Activitățile de sprijin familial se planifică, se organizează și se desfășoară de structurile/personalul militar cu responsabilități în domeniu, prin activități la nivel instituțional.

(2) Membrii familiilor personalului participant pot participa la organizarea și desfășurarea sprijinului familial, pe bază de voluntariat.

Art. 22. — Pentru fiecare structură participantă, în perioada de pregătire a misiunii, pe timpul desfășurării acesteia și după revenirea în țară, se organizează următoarele tipuri de activități:

a) activități de informare și educare instituțională;

b) activități de sprijin instituțional.

Art. 23. — Activitățile de informare și educare instituțională, la care iau parte personalul participant și/sau membrii familiilor acestuia, se desfășoară astfel:

a) în perioada de pregătire a misiunii, cu 30—45 de zile înainte de dislocare, personalul participant împreună cu familiile, pe parcursul unei zile, concentrat pe informarea acestora cu privire la cadrul general al misiunii, drepturile și obligațiile personalului pe timpul pregătirii, executării și după întoarcerea din misiune, aspectele de natură financiară legate de executarea misiunii, asistența medicală și psihologică, precum și pe modul de accesare a sprijinului instituțional;

b) pe timpul misiunii, la mijlocul perioadei de dislocare, pe parcursul unei zile, numai cu familiile personalului participant, concentrat pe furnizarea de informații despre desfășurarea misiunii, pe gestionarea problemelor familiale și modalitățile de atenuare a stresului generat de dislocarea soțului/soției/părintelui/copilului în teatrul de operații și pe probleme de pregătire a familiei în vederea întoarcerii celui plecat în misiune;

c) după încetarea misiunii, la 30—45 de zile de la sosire, personalul participant împreună cu familiile, pe parcursul unei zile, concentrat pe prezentarea beneficiilor obținute ca urmare a participării la misiune, pe probleme de reintegrare familială și în comunitatea locală, de control al emoțiilor și manifestărilor psihocomportamentale disfuncționale/simptomelor tulburărilor relaționate cu stresul și evenimentele traumatiche, precum și pe furnizarea de informații în scopul familiarizării cu noile reglementări apărute.

Art. 24. — (1) Activitățile prevăzute la art. 23 se planifică, organizează și desfășoară astfel:

a) cele prevăzute la lit. a) și c), de către structura participantă;

b) cele prevăzute la lit. b), de către Comitetul de sprijin familial al structurii participante.

(2) Programul activităților de informare și educare instituțională se întocmește de către structura organizatoare și se aprobă de către eșalonul superior al acesteia/responsabilul pe linia sprijinului familial de la eșalonul superior, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data planificată pentru desfășurare.

(3) Pentru desfășurarea activităților, structura organizatoare poate solicita sprijinul eșaloanelor superioare.

(4) Activitățile de informare și educare instituțională se organizează și se desfășoară la sediul unității militare participante, la cercuri/cămine militare ori în alte spații adecvate aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în funcție de numărul participanților și posibilitățile existente în garnizoană.

Art. 25. — Activitățile de sprijin instituțional se desfășoară de către structura participantă/Comitetul de sprijin familial al structurii participante, la solicitarea Grupului voluntar de sprijin familial sau a familiei personalului participant, în scopul asigurării sprijinului necesar rezolvării unor probleme deosebite ce pot apărea înainte, pe timpul sau după executarea misiunii, inclusiv prin facilitarea accesării unor servicii care se asigură din alte surse guvernamentale/neg guvernamentale.

Art. 26. — Activitățile pe bază de voluntariat se pot organiza de către Grupul voluntar de sprijin familial, în colaborare cu structurile/persoanele cu responsabilități pe linia sprijinului familial și/sau alte structuri guvernamentale/neg guvernamentale.

Art. 27. — (1) Pentru desfășurarea optimă a activităților Comitetului de sprijin familial, facilitarea acțiunilor de sprijin instituțional și a contactelor cu membrii Grupului voluntar de sprijin familial, comandantul structurii participante asigură sau solicită la nivelul garnizoanei, după caz, spațiul de lucru corespunzător în unitatea/cercul/căminul militar ori în alte spații aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în funcție de posibilitățile existente în garnizoană.

(2) Spațiul prevăzut la alin. (1) va fi dotat cu următoarea bază materială minimală necesară bunei desfășurări a activității:

a) mobilier de birou — birouri, scaune, fișete;

b) calculatoare, birotică;

c) facilități de tehnoredactare și multiplicare a documentelor specifice, de registratură și evidență a documentelor, acces la serviciul de internet;

d) un telefon de oraș, pentru legături urbane și interurbane.

Art. 28. — Comitetul de sprijin familial al structurii participante constituie o bază de date cu autoritățile publice locale care asigură diferite servicii comunitare/sociale și cu organizații neguvernamentale, precum și cu persoane de legătură din cadrul acestora, necesară informării, consilierii și sprijinului militarilor și familiilor acestora în caz de nevoie, în scopul accesării unor servicii care se acordă din alte surse guvernamentale/neg guvernamentale, complementar celor asigurate de către Ministerul Apărării Naționale.

Art. 29. — (1) Pentru personalul din alte unități militare care încadrează structura participantă sprijinul familial se asigură de un responsabil desemnat de comandanții/șefii unităților militare în care acesta este încadrat.

(2) Responsabilul prevăzut la alin. (1) asigură legătura dintre familia personalului participant din unitatea militară proprie,

Comitetul de sprijin familial al structurii participante și Grupul voluntar de sprijin familial înființat pe lângă structura participantă.

(3) În situația în care procentul personalului dintr-o unitate militară care completează o structură participantă este de minimum 10% din totalul structurii participante, responsabilul prevăzut la alin. (1) este și membru în Comitetul de sprijin familial al structurii participante.

Art. 30. — În situația participării la misiuni cu caracter individual, funcția de sprijin familial este asigurată de către șeful nemijlocit al personalului participant sau de o altă persoană desemnată de comandantul/șeful unității militare.

CAPITOLUL III

Sprijinul familiilor personalului armatei care participă la misiuni pentru contracararea și limitarea efectelor acțiunilor teroriste, de poliție aeriană și de intervenție cu nave, precum și la alte misiuni cu potențial ridicat de risc, stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, desfășurate pe teritoriul statului român

Art. 31. — Pentru personalul armatei care a fost rănit, a dobândit alte afecțiuni fizice sau psihice ori a devenit invalid, precum și pentru urmașii celui decedat ca urmare a participării la misiuni pentru contracararea și limitarea efectelor acțiunilor teroriste, de poliție aeriană și de intervenție cu nave, precum și la alte misiuni cu potențial ridicat de risc, stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, desfășurate pe teritoriul statului român, activitățile de sprijin familial se desfășoară *post factum*.

Art. 32. — Măsurile de sprijin familial și activitățile care se derulează pentru realizarea acestora sunt prevăzute în:

a) actele normative privind recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, precum și în normele subsecvente acestora;

b) procedurile privind înștiințarea familiilor victimelor și acordarea sprijinului social pentru victime și pentru familiile acestora.

Art. 33. — Structurile cu responsabilități în derularea măsurilor de sprijin familial sunt stabilite în actele normative și procedurile prevăzute la art. 32.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 34. — Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică este structura de specialitate a Ministerului Apărării Naționale abilitată să asigure cadrul metodologic și coordonarea unitară a sistemului de sprijin familial al personalului armatei care participă la misiuni în afara teritoriului statului român.

Art. 35. — (1) Activitățile de instruire a personalului cu responsabilități pe linia sprijinului familial acordat personalului armatei participant la misiuni în afara teritoriului statului român se realizează pe baza Manualului sprijinului familial.

(2) Manualul prevăzut la alin. (1) se elaborează de către Direcția calitatea vieții personalului, în colaborare cu statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei/similare și comandamentele, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin și se aprobă de secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului.

(3) Activitățile de instruire prevăzute la alin. (1) se organizează, anual, în garnizoanele de dislocare ale brigăzilor/similare care au structuri participante la misiune și sunt conduse, după caz, de către responsabilii pe linia sprijinului familial de la nivelul diviziilor/similare sau de către responsabilii pe linia sprijinului familial de la nivelul categoriilor de forțe ale armatei/similare/comandamentelor, pentru structurile subordonate nemijlocit acestora.

(4) Prima convocare de instruire a personalului cu responsabilități pe linia sprijinului familial acordat personalului armatei participant la misiuni în afara teritoriului statului român se organizează de către Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică, în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. 36. — (1) Structurile Ministerului Apărării Naționale pot sprijini personalul armatei rănit ori invalid ca urmare a participării la acțiuni militare, precum și familiile celor decedați în acțiuni militare prin promovarea în mediul civil, în scop caritabil, a unor materiale realizate de aceștia, cum ar fi picturi, desene sau altele asemenea.

(2) Utilizarea materialelor de promovare specificate la alin. (1) se face cu acceptul scris al autorilor sau reprezentanților legali ai acestora, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare care reglementează drepturile de autor și drepturile conexe.

Art. 37. — Direcția generală de informații a apărării, prin Direcția informații militare în calitate de structură cu responsabilități în pregătirea și conducerea structurilor militare și a personalului care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, își organizează propriul sistem de sprijin familial.

Art. 38. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2006* pentru aprobarea Instrucțiunilor privind înființarea și funcționarea sistemului de sprijin al familiilor militarilor români care participă la misiuni în afara teritoriului statului român.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 26 ianuarie 2015.
Nr. M.5.

* Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2006 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2015

În temeiul art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (1) și (8) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Consiliul director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă publicarea Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2015, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 353/2012, modificările în structura Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, care apar pe parcursul anului, se pot consulta pe pagina web a acesteia.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Adrian Vascu

București, 16 ianuarie 2015.
Nr. 5.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 9/2014 privind eliberarea Avizului de practică temporară/ocazională a profesiei pentru medicii străini

În temeiul art. 370, 373, 392, 396, 406 și 431 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. I. — Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România nr. 9/2014 privind eliberarea Avizului de practică temporară/ocazională a profesiei pentru medicii străini, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 19 noiembrie 2014, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) documentul care atestă echivalarea în scop profesional a titlurilor de medic va fi eliberat prin Departamentul profesional al Colegiului Medicilor din România. Echivalarea se face în baza următoarelor documente:

— diplomele, certificatele sau alte titluri de medic dobândite;

— documente emise de autoritățile competente ale statului formator din care să rezulte durata specializării (ani, luni, ore de formare pe săptămâni), curriculumul pregătirii efectuate și competențele atestate prin titlul respectiv de medic specialist;

— documente privind experiența profesională și educația medicală continue însușite de solicitant, emise de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercitat profesia;”.

2. La articolul 7, alineatul (2) va avea următorul cuprins:
„(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) vor fi depuse în limba în care au fost emise — în copii legalizate și însoțite de traducerile legalizate în limba română.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Vasile Astărăstoae

București, 16 ianuarie 2015.
Nr. 1.

REPUBLICĂRI

LEGEA

farmaciei nr. 266/2008*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Asistența farmaceutică a populației se asigură, în condițiile prezentei legi, prin intermediul următoarelor unități farmaceutice: farmacie comunitară, care poate deschide puncte de lucru, denumite în continuare *oficine*, farmacie cu circuit închis și drogherie.

Art. 2. — (1) Farmacia comunitară asigură asistența farmaceutică a populației prin următoarele activități:

a) eliberarea la prețul cu amănuntul a medicamentelor care se acordă pe bază de prescripție medicală;

b) eliberarea la prețul cu amănuntul, în conformitate cu prevederile legale, a medicamentelor fără prescripție medicală;

c) prepararea medicamentelor magistrale și oficinale sau a altor produse de sănătate;

d) eliberarea medicamentelor de uz veterinar;

e) vânzarea de produse cosmetice, produse parafarmaceutice, dispozitive și aparatură medicală de uz individual și consumabile pentru acestea, suplimente alimentare și alimente cu destinație specială, plante anodine și produse pe bază de plante anodine, produse de puericultură, articole destinate întreținerii igienei personale, echipamente, materiale sau produse destinate protecției ori îmbunătățirii sănătății, produse pentru protecția împotriva bolilor cu transmitere sexuală sau cu acțiune contraceptivă, produse homeopate, produse destinate aromaterapiei, alte produse destinate utilizării în unele stări patologice;

f) informarea și consilierea pacienților privind utilizarea corectă și rațională a medicamentelor și întreținerea stării de sănătate;

g) testarea unor parametri biologici cu aparatură destinată utilizării individuale de către pacienți, precum și administrarea de vaccinuri numai în condițiile prevăzute prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Farmaciile comunitare, oficiile locale de distribuție, farmaciile din unitățile medicale aflate în structura ministerelor cu rețea medicală proprie și drogheriile dețin și eliberează, cu amănuntul, numai medicamente cu autorizație de punere pe piață, eliberată conform legii; farmaciile cu circuit închis, farmaciile și oficiile locale de distribuție din sistemul penitenciar dețin și eliberează numai medicamente cu autorizație de punere pe piață, eliberată conform legii.

(3) În farmaciile comunitare, oficiile locale de distribuție, farmaciile din unitățile medicale aflate în structura ministerelor cu rețea medicală proprie, drogheriile, farmaciile și oficiile locale de distribuție din sistemul penitenciar este interzisă utilizarea tehnicilor de vânzare cu autoservire pentru medicamentele de uz uman sau veterinar.

(4) Distribuția cu amănuntul a medicamentelor se face numai prin farmacii, oficiile locale de distribuție și drogherii.

(5) Este interzisă eliberarea medicamentelor de uz uman prin farmaciile veterinare.

(6) Farmacia comunitară participă la programe și campanii de promovare și ocrotire a sănătății populației, în conformitate cu competențele profesionale ale personalului acesteia.

(7) Vânzarea și eliberarea medicamentelor se fac numai cu amănuntul, cu excepția medicamentelor eliberate prin farmaciile cu circuit închis, a medicamentelor care, potrivit reglementărilor legale, sunt destinate truselor de urgență, precum și a medicamentelor destinate unei unități medicale autorizate. Excepție fac farmaciile și oficiile locale de distribuție din sistemul penitenciar unde, conform reglementărilor interne, se realizează eliberarea medicamentelor, produselor parafarmaceutice, consumabilelor și a altor produse destinate asigurării asistenței medicale pentru deținuți, conform legislației execuțional-penal.

(8) Vânzarea și/sau eliberarea medicamentelor care se acordă pe bază de prescripție medicală se fac/face numai în sediul cu activitate sau punctul de lucru al farmaciilor comunitare, oficiilor locale, farmaciilor cu circuit închis, farmaciilor din unitățile medicale aflate în structura ministerelor cu rețea medicală proprie, farmaciilor și oficiilor locale de distribuție din sistemul penitenciar.

Art. 3. — (1) Condițiile privind înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor cu circuit închis se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

(2) În condițiile stabilite prin ordin al ministrului sănătății, asistența farmaceutică din spital poate fi externalizată farmaciilor comunitare.

(3) Condițiile privind înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor din unitățile medicale aflate în structura ministerelor cu rețea medicală proprie, farmaciilor și oficiilor locale de distribuție din sistemul penitenciar se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului ministerului în structura căruia este organizată și funcționează o rețea medicală proprie.

Art. 4. — Drogheria asigură asistența farmaceutică a populației prin activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și e), cu excepția vânzării produselor homeopate care se eliberează numai pe bază de prescripție medicală.

Art. 5. — (1) Activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), c), d) și f) se realizează în farmacii de farmaciști sau de asistenții medicali de farmacie, numai sub supravegherea farmacistului.

(2) Activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și e) se pot realiza și de asistenții medicali de farmacie în farmacia comunitară sau în drogherie.

CAPITOLUL II

Farmacia comunitară

SECȚIUNEA 1

Înființarea farmaciei comunitare

Art. 6. — (1) Farmacia comunitară se înființează și funcționează în cadrul unei societăți organizate potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea prevăzută la alin. (1) va avea în obiectul de activitate comercializarea cu amănuntul a produselor farmaceutice, precum și a produselor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) și e).

Art. 7. — Farmaciile comunitare sunt conduse de un farmacist-șef. Poate fi farmacist-șef farmacistul care deține

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 162/2014 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 15 decembrie 2014, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea farmaciei nr. 266/2008 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 iunie 2009 și a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2010 pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 30 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 15 noiembrie 2012.

certificat de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, emis în condițiile legii.

Art. 8. — (1) Farmacia comunitară funcționează pe baza autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății, în condițiile prezentei legi.

(2) Înființarea, organizarea și funcționarea, precum și preschimbarea autorizațiilor de funcționare ale farmaciilor comunitare și ale drogheriilor se stabilesc prin norme de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și denumite în continuare *norme*.

(3) Activitatea farmaciei comunitare se desfășoară în conformitate cu Regulile de bună practică farmaceutică, elaborate de Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Farmaciștilor din România și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 9. — Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) conferă următoarele drepturi:

a) dreptul de a desfășura activitățile prevăzute de lege;
b) dreptul de a deține, de a prepara și de a elibera, în condițiile legii, substanțe și medicamente psihotrope folosite în scop medical;

c) dreptul de a deține, de a prepara și de a elibera, în condițiile legii, substanțe și medicamente stupefiante ori precursori ai acestora, folosite în scop medical;

d) dreptul de a încheia contracte cu societățile de asigurări sociale de sănătate privind furnizarea de servicii farmaceutice.

Art. 10. — (1) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se acordă pe numele persoanei juridice și al farmacistului-șef de farmacie de către Ministerul Sănătății.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la art. 8 alin. (1), solicitantul depune următoarele documente:

a) cererea-tip;
b) contractul de muncă sau dovada exercitării profesiei în formă liberală, pentru o normă întregă cu durata timpului de lucru de 8 ore, pentru farmacistul-șef al unității, și certificatul de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, eliberat în condițiile legii, însoțit de certificatul profesional curent, emis de Colegiul Farmaciștilor din România, în copie certificată, pentru conformitate cu originalul;

c) fișele de atribuții ale farmaciștilor, avizate de Colegiul Farmaciștilor din România;

d) actul constitutiv al societății prevăzute la art. 6 alin. (1), în copie certificată, pentru conformitate cu originalul;

e) certificatul de înregistrare a societății la oficiul registrului comerțului, în copie certificată, pentru conformitate cu originalul;

f) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca punct de lucru a spațiului destinat farmaciei comunitare sau, după caz, a sediului social cu activitate, pentru care se solicită autorizarea;

g) schița în care să fie prezentate suprafețele încăperilor, certificată de reprezentantul legal al solicitantului, întocmită conform modelului stabilit prin ordin al ministrului sănătății;

h) documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de unitate farmaceutică;

i) lista privind dotarea cu mobilier, ustensile și aparatură;

j) dovada încadrării în prevederile art. 12 alin. (1);

k) dovada achitării taxei prevăzute la art. 42 pentru autorizare, mutare, preschimbare sau orice altă modificare în autorizația de funcționare a farmaciilor.

(3) Documentația prevăzută la alin. (2) se depune la Ministerul Sănătății.

(4) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează în urma unui raport de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății.

(5) Inspecția se efectuează în termen de maximum 60 de zile de la data depunerii documentației complete prevăzute la alin. (2).

(6) În cazul unui raport de inspecție cu recomandări, se acordă un termen de maximum 30 de zile pentru remedierea deficiențelor.

(7) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează în maximum 30 de zile de la efectuarea inspecției, în cazul unui raport de inspecție favorabil.

(8) În cazul în care farmacia comunitară își schimbă persoana juridică pe numele căreia a fost eliberată autorizația prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății eliberează o nouă autorizație de funcționare pe numele noii persoane juridice, în termen de 30 de zile de la data solicitării; până la eliberarea noii autorizații, farmacia comunitară funcționează în baza vechii autorizații. Documentele pe baza cărora se vor face modificările vor fi prevăzute în norme.

(9) Personalul care are calitatea de a efectua inspecțiile în vederea autorizării, supravegherii și controlului farmaciilor și drogheriilor trebuie să aibă gradul profesional de farmacist primar sau farmacist cu o vechime de minimum 8 ani în specialitate.

Art. 11. — (1) Certificatul profesional curent al Colegiului Farmaciștilor din România se obține la solicitarea farmacistului-șef.

(2) Orice modificare ulterioară a listei personalului de specialitate se comunică la Ministerul Sănătății și la colegiile teritoriale, în termen de 30 de zile de la aceasta.

Art. 12. — (1) Înființarea unei farmacie comunitare în mediul urban se face în funcție de numărul de locuitori, dovedit prin adeverință eliberată de autoritatea administrației publice locale, după cum urmează:

a) în orașul București, o farmacie la 3.000 de locuitori;
b) în orașele reședință de județ, o farmacie la 3.500 de locuitori;
c) în celelalte orașe, o farmacie la 4.000 de locuitori.

(2) Ministerul Sănătății publică pe pagina de internet proprie lista cu farmaciile comunitare autorizate, localitățile urbane unde se mai pot deschide farmacii comunitare, în conformitate cu condițiile prevăzute la alin. (1), precum și cu solicitanții care au depus cereri de înființare de farmacii, în ordinea depunerii lor, menționându-se data la care s-au depus aceste cereri.

Art. 13. — (1) Societățile care au înființate farmacii comunitare pot înființa oficine locale de distribuție în localitățile din mediul rural în care nu este asigurată asistența populației cu medicamente prin farmacii, inclusiv în satele arondate orașelor.

(2) Societățile care au înființate farmacii comunitare pot înființa în stațiunile aflate pe litoral, în perioada sezonului estival, oficine locale de distribuție.

(3) Mențiunea privind înființarea officinelor locale de distribuție în mediul rural și în stațiunile aflate pe litoral se înscrie pe autorizația de funcționare a farmaciei comunitare titulare, care este autorizată și funcționează.

(4) Înființarea, organizarea și funcționarea officinelor locale de distribuție prevăzute la alin. (1) și (2) se reglementează prin norme.

(5) În cazul în care în localitatea din mediul rural se înființează o farmacie comunitară, oficina locală de distribuție se desființează.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și funcționarea farmaciei comunitare

Art. 14. — (1) Farmacia comunitară va fi amplasată numai la parterul clădirilor, cu acces liber și direct din stradă, cu excepția farmaciilor comunitare amplasate în centrele comerciale, în gări și aerogări, la care accesul se poate face și din incinta acestora. Farmaciile comunitare din cadrul unităților sanitare și centrelor comerciale pot fi amplasate cel mult la etajul 1 al acestora.

(2) Localul farmaciei comunitare va avea o suprafață utilă de minimum 50 m², excluzând din această suprafață holurile și grupurile sanitare.

Art. 15. — Farmacia comunitară funcționează numai în prezența cel puțin a unui farmacist, care își exercită personal profesia, neputând fi înlocuit de o persoană de o altă profesie.

Art. 16. — (1) Personalul de specialitate al farmaciei comunitare se compune din:

- a) farmacistul-șef;
- b) farmaciști;
- c) asistenți medicali de farmacie.

(2) Sub îndrumarea și controlul unui farmacist cu drept de liberă practică, în farmacia comunitară își pot efectua stagiul profesional studenții sau alte persoane aflate în procesul de învățământ farmaceutic.

(3) Asistenții medicali de farmacie îl ajută pe farmacist în activitate și lucrează sub directa îndrumare a acestuia.

(4) Orice persoană care desfășoară activitate farmaceutică în farmacia comunitară trebuie să poarte un ecuson inscripționat cu numele și prenumele său, calificarea și titlurile profesionale, precum și cu numele farmaciei comunitare.

(5) Orice alt personal necesar funcționării farmaciei comunitare își va desfășura activitatea sub controlul farmacistului-șef.

Art. 17. — (1) Firma farmaciei comunitare va include sintagma „farmacia” și, după caz, o denumire care să o deosebească de alte astfel de unități. În incinta farmaciei comunitare trebuie să se organizeze un spațiu de confidențialitate, destinat discuțiilor cu pacienții, afișat la loc vizibil. În situația în care sediul farmaciei comunitare nu permite acest lucru, discuțiile confidențiale vor avea loc în biroul farmacistului-șef.

(2) Emblema farmaciei comunitare va purta ca semn distinctiv simbolul crucii cu laturile intersectate în unghi drept, de dimensiuni egale, de culoare verde pe fond alb.

(3) Afișarea emblemei și a firmei farmaciei comunitare este scutită de plata oricărei taxe.

Art. 18. — (1) Programul de funcționare al farmaciei comunitare se stabilește în concordanță cu numărul farmaciștilor angajați, conform prevederilor titlului XIV din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modalitatea de asigurare a asistenței farmaceutice a populației în timpul nopții sau în zilele nelucrătoare și de sărbători legale este stabilită de colegiile teritoriale și este obligatorie pentru toate farmaciile comunitare aflate în relații contractuale cu casele de asigurări sociale de sănătate.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), farmaciile comunitare care își desfășoară activitatea în centre comerciale vor respecta programul acestora.

SECȚIUNEA a 3-a

Mutarea sediului, transferul, întreruperea temporară și încetarea activității farmaciei comunitare

Art. 19. — (1) Mutarea sediului social cu activitate sau a punctului de lucru al farmaciei comunitare se comunică Ministerului Sănătății și colegiilor teritoriale ale farmaciștilor.

(2) Începerea activității la noul sediu se poate face numai dacă sunt îndeplinite condițiile de autorizare, pe baza raportului de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate prevăzut la art. 10 alin. (9) și după înscrierea mențiunii noului sediu pe autorizația de funcționare inițială.

Art. 20. — (1) Mutarea sediului social cu activitate sau a punctului de lucru al farmaciei comunitare se poate face numai cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 12 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care mutarea sediului social cu activitate sau a punctului de lucru al farmaciei comunitare se face în aceeași localitate.

Art. 21. — (1) Pentru motive întemeiate sau pentru motive obiective invocate de deținătorul autorizației prevăzute la art. 10 alin. (1), Ministerul Sănătății poate aproba întreruperea activității farmaciei comunitare pe o perioadă de până la 180 de zile.

(2) Farmacia comunitară își poate suspenda activitatea în mod voluntar pentru o perioadă de maximum 60 de zile calendaristice. Dacă perioada de suspendare depășește 30 de zile calendaristice, este obligatorie anunțarea Ministerului Sănătății și a colegiilor teritoriale.

Art. 22. — Farmacia comunitară își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății în următoarele situații:

- a) la cererea titularului autorizației de funcționare;
- b) dizolvarea societății prevăzute la art. 6 alin. (1);
- c) retragerea autorizației de funcționare;
- d) faliment;
- e) întreruperea activității pentru o perioadă de peste 180 de zile;
- f) decesul farmacistului-șef.

CAPITOLUL III

Drogheria

Art. 23. — (1) Societățile care au în obiectul de activitate comercializarea cu amănuntul a medicamentelor pot înființa drogherii.

(2) Drogheria este condusă de un farmacist-șef sau de un asistent medical de farmacie șef.

(3) Poate fi farmacist-șef sau asistent medical de farmacie șef, în condițiile alin. (2), farmacistul cu drept de liberă practică, membru al Colegiului Farmaciștilor din România, respectiv asistentul medical de farmacie cu drept de liberă practică, membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(4) Drogheria funcționează numai în prezența a cel puțin unui asistent medical de farmacie sau a unui farmacist.

Art. 24. — (1) Autorizația de funcționare a drogheriei se acordă de Ministerul Sănătății pe numele persoanei juridice și al farmacistului-șef sau al asistentului medical de farmacie șef.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la alin. (1), solicitantul depune următoarele documente:

- a) cererea-tip;
- b) contractul de muncă sau dovada exercitării profesiei în formă liberală, pentru o normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore, pentru farmacistul-șef al unității, și certificatul de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, eliberat în condițiile legii, însoțit de certificatul profesional curent, emis de Colegiul Farmaciștilor din România;
- c) contractul de muncă pentru normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore și autorizația de liberă practică, emisă de Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, pentru asistentul medical de farmacie șef;
- d) actul constitutiv al societății;
- e) copia certificatului de înregistrare a societății la oficiul registrului comerțului;
- f) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca punct de lucru a spațiului destinat drogheriei sau, după caz, a sediului social cu activitate, pentru care se solicită autorizarea;
- g) schița și datele privind localul unității, conform ordinului ministrului sănătății;
- h) lista privind dotarea cu mobilier și aparatură;
- i) dovada achitării taxei prevăzute la art. 42 pentru autorizare, mutare, preschimbare sau orice altă modificare în autorizația de funcționare a drogheriilor.

(3) Autorizația de funcționare prevăzută la alin. (1) se eliberează în urma unui raport de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății.

(4) Inspecția se efectuează în termen de maximum 60 de zile de la data depunerii documentației complete prevăzute la alin. (2).

(5) În cazul unui raport de inspecție cu recomandări, se acordă un termen de maximum 30 de zile pentru remedierea deficiențelor.

(6) Autorizația de funcționare prevăzută la alin. (1) se eliberează în maximum 30 de zile de la efectuarea inspecției, în cazul raportului favorabil.

(7) În cazul în care drogheria își schimbă persoana juridică pe numele căreia a fost eliberată autorizația prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății eliberează o nouă autorizație de funcționare pe numele noii persoane juridice, în termen de 30 de zile de la data solicitării; până la eliberarea noii autorizații de funcționare, drogheria funcționează în baza vechii autorizații.

(8) Activitatea drogheriei se desfășoară în conformitate cu Regulile de bună practică farmaceutică, elaborate de Ministerul Sănătății și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 25. — (1) Localul drogheriei trebuie să fie amplasat la parterul clădirilor, într-un spațiu dedicat numai activității de drogherie.

(2) Localul drogheriei va avea o suprafață utilă de minimum 30 m², excluzând din această suprafață holurile, grupul sanitar și biroul asistentului medical de farmacie șef.

Art. 26. — La mutarea sediului drogheriei se aplică în mod corespunzător prevederile art. 19.

Art. 27. — (1) Pentru motive întemeiate sau pentru motive obiective invocate de deținătorul autorizației prevăzute la art. 24 alin. (1), Ministerul Sănătății poate aproba întreruperea activității drogheriei pe o perioadă de până la 180 de zile.

(2) Drogheria își poate suspenda activitatea în mod voluntar pentru o perioadă de maximum 60 de zile calendaristice. Dacă perioada de suspendare depășește 30 de zile calendaristice, este obligatorie anunțarea Ministerului Sănătății și a colegiilor teritoriale.

Art. 28. — Drogheria își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății, în următoarele situații:

- a) la cererea deținătorului autorizației de funcționare;
- b) dizolvarea societății prevăzute la art. 23 alin. (1);
- c) decesul titularului, respectiv al titularilor licenței de înființare;
- d) retragerea autorizației de funcționare;
- e) întreruperea activității pentru o perioadă de peste 180 de zile;
- f) faliment.

Art. 29. — Condițiile de organizare și funcționare a drogheriei se stabilesc prin norme.

Art. 30. — (1) Este interzisă folosirea de către drogherii a însemnelor farmaciei comunitare.

(2) Firma drogheriei va conține obligatoriu numai denumirea de „drogherie”, urmată de o denumire care să o deosebească de alte astfel de unități aparținând altor persoane juridice.

(3) Este interzisă utilizarea în denumirea drogheriei a cuvântului „farmacie” sau a unui nume derivat ori prescurtat din acest cuvânt.

CAPITOLUL IV

Supravegherea și inspecția

Art. 31. — (1) Inspecția de autorizare și inspecțiile de supraveghere în farmacii comunitare, farmacii cu circuit închis și în drogherii se exercită de Ministerul Sănătății.

(2) Controlul privind exercitarea profesiei de farmacist se face de Colegiul Farmaciștilor din România, prin filialele teritoriale, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 32. — Inspecția de supraveghere în farmacii comunitare, farmacii cu circuit închis și drogherii se face cel puțin o dată la 3 ani sau ori de câte ori este nevoie.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 33. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională și civilă.

Art. 34. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei următoarele fapte:

- a) nerespectarea programului de funcționare a farmaciei comunitare sau a drogheriei;
- b) nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la firma farmaciilor comunitare și a drogheriilor.

Art. 35. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei următoarele fapte:

- a) împiedicarea activității organelor de inspecție și control;
- b) afișarea, cu încălcarea reglementărilor în materie, în incinta farmaciei comunitare sau a drogheriei, a reclamelor privind produsele medicamentoase.

Art. 36. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei următoarele fapte:

- a) angajarea de personal farmaceutic de specialitate care nu posedă drept de liberă practică;
- b) distribuția medicamentelor fără documente care să ateste proveniența și/sau calitatea acestora;
- c) nerespectarea prevederilor privind procedura de retragere a medicamentelor de farmacii și drogherii;
- d) comercializarea medicamentelor cu termen de valabilitate depășit;
- e) nerespectarea Regulilor de bună practică farmaceutică, aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 37. — În cazul în care organele de inspecție prevăzute la art. 31 constată repetarea abaterilor privind organizarea, dotarea și funcționarea farmaciei sau a drogheriei, pot dispune suspendarea activității și închiderea unității până la remedierea deficiențelor constatate.

Art. 38. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și închiderea farmaciei, respectiv a drogheriei, următoarele fapte:

- a) funcționarea unei farmacii sau a unei drogherii fără autorizație de funcționare emisă de Ministerul Sănătății;
- b) deținerea sau eliberarea în drogherii a unor medicamente ale căror deținere și eliberare sunt interzise în drogherie;
- c) încălcarea prevederilor art. 15 și ale art. 23 alin. (4).

Art. 39. — (1) Constatarea faptelor ce constituie contravenții și aplicarea amenzilor se fac de personalul de specialitate din Ministerul Sănătății.

(2) Modelul procesului-verbal de contravenție este prevăzut în norme.

(3) La sesizarea Colegiului Farmaciștilor din România, Ministerul Sănătății va efectua un control. Rezultatul controlului este transmis Colegiului Farmaciștilor din România, potrivit legii.

Art. 40. — Contravențiilor prevăzute în prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 41. — Farmaciile comunitare și drogheriile înființate anterior intrării în vigoare a prezentei legi rămân înființate și își vor continua activitatea.

Art. 42. — (1) Taxele pentru emiterea autorizației de funcționare sunt următoarele:

- a) pentru înființarea de farmacii în mediul urban — 3.000 lei;
- b) pentru înființarea de farmacii în mediul rural — 150 lei;
- c) pentru înființarea unei oficine locale de distribuție — 100 lei;
- d) pentru înființarea de drogherii în mediul urban — 2.000 lei;
- e) pentru înființarea de drogherii în mediul rural — 50 lei.

(2) Taxele pentru emiterea unei noi autorizații în cazul preschimbării sau al pierderii autorizației de funcționare a farmaciei ori a drogheriei sunt următoarele:

- a) pentru mediul urban — 100 lei;
- b) pentru mediul rural — 50 lei.

(3) Pentru orice altă modificare înscrisă pe autorizația de funcționare a farmaciei sau drogheriei se percepe o taxă de 50 de lei.

(4) În cazul mutării sediului farmaciei sau drogheriei, cuantumul taxelor este cel prevăzut pentru înființare.

(5) Taxele prevăzute de prezenta lege se fac venit la bugetul de stat.

(6) Cuantumul taxelor prevăzute de prezenta lege se poate actualiza periodic, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 43. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 626/2001 pentru aprobarea Normelor privind înființarea și autorizarea unităților farmaceutice, precum și a Condițiilor de organizare și funcționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 8 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 827769